

Нам пишуть

Після 1973 року, коли мій батько через колгосп придбав і подарував мені, на той час уже від 1958 року киянинові, автомобіль "Жигулі", я по декілька разів на рік відвідував Рогатин. Проїжджаючи Пуків із дружиною і дітьми, раді були, що ми вже майже в Рогатині.

Згаданий рогатинський священик о. *Т. Кудрик* охрестив мене 8 березня 1931 року. Його богослужіння в церкві слухав із батьками, а в першому й другому класах (1937—1939) — з гуртом школярів, із якими кожної неділі вранці в колонах прямував зі школи до церкви.

А вчитель (по-тодішньому — професор) Рогатинської української гімназії ім. Святого Володимира Василь Ратич, жив він разом з учителями Каменецьким, Водоносом у будинку гімназійної "бурси" поруч із нашим обійстям Пирогів-хліборобів. Дружиною його була одна з трьох відомих жінок-січових стрільців *Ганна Дмитерко*. Їхній старший син Любомир часто відвідував нас, один (Володар), як воїн дивізії "Галичина", загинув у битві під Бродами, з наймолодшим, Ростиславом (Ростиком) ми розважалися, бешкетували в одному дитячому гурті по вул. М. Пашкевича. Родина Ратичів, окрім покійного, встигла покинути Рогатин, уникнувши "третього визволення". (Перше "червоне визволення" — 1939 року, друге, "німецьке визволення" — 1941 року й третє, друге "червоне" — 1944 року.) З Ростиславом (США) зрідка листуємося.

Ростислав на рік старший від мене й мені завидно було, що він у 1936 році вже став школярем. Із його протекції вчителька першого класу дозволила мені відвідати школу й відсидіти один урок у класі. В 1937 році і я вже став школярем.

За редакцією одного з роду Ратичів, Ореста, в 2008 році в Львові вийшла ілюстрована численними фотографіями книга (332 стор.) "Життєвий шлях галицької родини. Спогади про родину Ратичів".

Із дитинства запам'ятовується і згаданий у статті *А. Колодного* відомий громадський діяч, учитель Рогатинської гімназії *М. Угрин-Беззрішній*. У 1990 році я поклонився його могилі в Новому Ульмі (ФРН).

Ось такі спогади навіяла мені стаття про о. *Івана Музичку*, який поповнив гурт видатних людей родом із рогатинського Опілля. ■

Любомир Пиріг
академік НАМН України,
член-кореспондент НАН України,
Київ, 6 вересня 2014 року

Шановні читачі!

У журналі "SEED" було опубліковано надзвичайно цікаві матеріали під заголовком "Наука — це культура" (www.seedmagazine.com).

Пропонуємо вам замислитися над одним із рисунків журналу, який має назву "Масштаб" та поєднує різні масштаби живої і неживої природи зі всім "спектром" наукових напрямів. ■

Редакція

